

VARTIAISTEN VIESTI

2 x 2008

YHTEYS SUKUUMME

Toimitussihteerin palsta

Palstalle voi lähettää uutisia, lehtileikkeitä, onnitteluja ja tervehdyksiä. Palstalla kerrotaan myös sukuseuran kuulumisia ja tiedotuksia.

SUKUSEURA TIEDOTTA

Isännänviirejä on saatavana rajoitettu erä. Mikäli olet aikaisemmin tilannut, etkä vielä ole saanut viiriä, lähetä TILAUSVAHVISTUS ja mainitse, että tilauksesi on edelleen voimassa. Viirin hinta on 85 euroa + lähetyskulut. Tilaukset pyydetään lähettämään Kristiina Koskivaaralle (yhteystiedot ovat lehden takakannessa).

TOIMITUSIHTEERI

Kuten Kristiina Koskivaara viereisellä palstalla kertoo, Martti Vartiainen on vähitellen kuntoutumassa. Martti ei nyt vielä pysty tekemään arkistotutkimuksia, eikä hänellä ole sähköpostia, joten "sukututkimuksen ilmaisupalvelumme" ei toimi toistaiseksi. Martin postiosoite on Rajakuja 3 A 5, 02400 Kirkkonummi. Martin tavoittaa puhelimella 050 331 2792.

UUODEN 2009 JUHLAKOKOUS

Edellisessä lehdessä ei ollut ensi vuoden sukukokouksen päivämäärää. Nyt se on varmistunut, kokous Kuopiossa pidetään 18. – 19.7.2009.

Vartiaisten 60-vuotisjuhlajulkaisu

on valmisteilla ja toimitus pyytää Teidän apuane. Mikäli Teillä on valokuvia Vartiaisten parlamenteista vuosilta 1952-1983 ja 1985-1988 ja/tai kesäjuhlilta vuosilta 1951, 1953-1981, 1983-1991, 1993-1994, 1996-1998 ja 2000-2005, toimitus lainaisi mielellään em. materiaalia, joka tietenkin palautetaan. Valokuviin (pehmeällä kynällä kuvan taakse tai erilliselle paperille) tilaisuuden aika ja paikka ja jos mahdollista kuvissa olevien henkilöiden nimet/nimiä. Parasta olisi saada kuvat digitaalissa muodossa, jolloin palautukselta säästytään, mutta normaalit valokuvatkin käyvät.

Kuvat pyydetään lähettämään päätoimittajalle (yhteystiedot lehden takakannessa).

Kansikuva

Nälkävuoden muistomerkki Perhon kirkkomaalla. Kuva liittyy Tapio Vartiaisen kirjoitukseen s. 3 - 5.

ESIMIEHEN VIESTI

Sanotaan, ettei sota yhtä miestä kaipaa, mutta lehtemme kyllä kaipaa toimitussihteeriansa ja samoin Vartiaiset ry. sukututkijaansa ja yhteyksiensä hoitajaa.

Martti Vartiaisen vointia ovat monet seuramme jäsenet tiedustelleet. Hänen luvallaan voin kertoa, että tällä erää pitkä sairaalakerros on päätymässä ja Martti siirtymässä uuteen kotiinsa Kirkkonummen palvelutalossa. Hän saa myös nettiyhteyden sinne. Kannettavaa tietokonettaan hän on sairaalassakin voimiensa mukaan käyttänyt. On selvää, että kaikkia hänellä olleita moninaisia tehtäviä hän ei enää voi hoitaa. Vartiaisten Viestin seuraavissa numeroissa nähtäneen kuitenkin taas Martin käsialaa oleva toimitussihteerin palsta.

Sukututkimus ja Vartiaisten Vaiheita teosarjan täydennysosien toimittaminen on tällä hetkellä suvantovaiheessa. Onneksi Martti on saamassa apuvoimia. Kuopiolainen sukututkija Jouni Kainulainen, äitinsä puolelta Vartiaisia, on luvannut tulla mukaan työhön. Tästä enemmän syksyn Viestissämme.

Vartiaisten 60-vuotissukujuhlaa varten on koottu ideointiryhmä, jonka kohdealueet ja yhteystiedot tulevat samoin syksyllä ilmestyvään lehtemme.

Oikein kaunista kesää kaikille!

Kristiina Koskivaara

Sukuseuran yhteystiedot

muuttuvat osittain kesän aikana, joten pyydämme teitä katsomaan ne aina viimeisestä lehdestä tai sukuseuran nettisivuilta.

Päätoimittajan osoitteet pysyvät samoina.

Toimitussihteerin uudet yhteystiedot ovat viereisellä palstalla, mutta hän toimii toistaiseksi jonkin verran rajoitetulla kapasiteetilla.

ESI-ISIENI JA -ÄITIENI MATKASSA

Kun polveutumistaan lähtee selvittämään, joutuu sukujuuriensa paljouden eteen: normaalisti $2 \rightarrow 4 \rightarrow 8 \rightarrow 16 \rightarrow 32 \rightarrow \dots$ sukuhaaraa olisi tutkittavana. Kaikkien heidän geenejään minä kannan. Ja mitä sosiaalista perimää mukana onkaan tullut, kaikkea tuskin tiedostankaan. Vartiaisten lisäksi edessäni on tutkittavana Hänniset ja Kauppiset ja Liukkokset ja Hämäläiset ja Suuroset... Ruususet ja Tossavaiset ja Vilhuset ja Korkiakankaat ja Meriläiset ... Ja, kun mennään ajassa taaksepäin, jossakin vaiheessa esiäitejämme ei enää ole kirjattu kirkonkirjoihin. Varhaisimmista emoistamme emme ilmeisesti koskaan saa tietoa; emme kuitenkaan ole vain miesten perillisiä.

On oma mielenkiintonsa tietää, miten on geneettisesti polveutunut, minkä nimisistä ihmisistä, milloin ja missä eläneistä. Tällaiset sukukirjat – lyhemmät tai pitemmät – on kuitenkin vain kuin luuranko, joka ei tyydytä tiedonnälkäni ja joka täytyi jotenkin herättää henkiin, kertomaan miten esivanhempieni elämä on kulkenut. Päästäkseni tähän yritän kerätä tarinoita, suurempia tai pienempiä sattumuksia ja episodeja heidän elämästään ja vierailu paikoissa, jossa he ovat eläneet ja toimineet.

Joitakin sukuhaarojani ovat jo muut sukuseurat ja asianharrastajat tutkineet ja eräissä on päästy jopa 1400 -luvulle. Jonkun sukuhaarani vanhin löydetty edustaja on mustalainen, joten lienee suonissani muutakin kuin itäbalttilaista verta. Joku sukuhaaroistani on osallistunut myös sellaisiin urostekoihin, joita on kirjattu historioitsijoiden tutkittavissa oleviin dokumentteihin, ja näistä löytyy mainintoja paikallishistorioissa. Tällainen on ainakin äitini isän Hännisten suku, Savosta päin Hauki-vuoren Kyyvedeltä lähteneet uudisraivaajaisäni ovat joskus 1500 -luvun ensivuosisikymmeninä taistelleet maistaan hämäläisten kanssa verissä päin Hankamäellä, Hämeen ja Savon rajalla, nykyisellä Hankasalmella. Sukupolvia myöhemmin yksi heidän jälkeläisensä paikallisen nuijasotajoukon johtajana, ”varkaiden ja kavaltajien everstinä”, vietiin Olavinlinnan johtajan Gödrick Flinken tuomittavaksi, kun muut joukot teloitettiin Mikkelin pappilan pihassa tammikuun 23. vuonna 1597. Kun tullaan lähemmäs nykyaikaa, alkaa löytyä eri suvuista aikalaisten muisteloita. Miestappo mummoni kuuliaisissa 1921, mikä oli kansalaissodan jälkimaininkeja; toinen kylä ja suku oli ”punasta puolkuntoo ja toinen valakosta”. Kieltolain aikaan 1930 -luvun alussa eräs isopappani toimi kyläpoliisina. Kylän miesten mielestä hän puuttui turhiin asioihin ja he uhkasivat pieksää hänet, jos ei rauhoitu. ”Turha asia” oli kuulemma pontikankeitto; oli poliisi rauhoittunut ilman selkäsaunaakin.

Vartiaisen sukua kohtaan sain ensimmäisen herätteen ja kiinnostuksen jo noin 10-vuotiaana, kun isäni osti Arne Vartiaisen Vartiaisten vaiheita 1500 -luvulta lähtien. Hieman aikaisemmin vuonna 1957 hän oli hankkinut Pieksämäen maaseurakunnan kirkkoherravirastosta tiedot isovanhemmistaan. Ne eivät ulotu kauaksi: vanhin on Johan Gustaf Vartiainen s.1825, työmies Surnuinmäen kylästä. Hän lienee ollut töissä Haapakosken ruukilla. Pienistä yrityksistäni huolimatta en ole päässyt Vartiaisen sukuhaarani selittelyissä tätä pidempään. Olen kuullut mainittavan, että kyseessä olisi ns. Suonenjoen sukuhaara, mutta että sitä ei ole tutkittu sen kummemmin.

Vartiaisten lähimpien sukupolvien vaiheita olen oppinut tuntemaan Turussa asuvan tätini ansioista. Lienee kohta parikymmentä vuotta siitä, kun hän harmitteli, ettei pysty tai jaksaa hoitaa Pieksämäen seudulla olevia isovanhempiensa, vanhempiensa ja nyttemmin myös oman sukupolvensa läheisten hautoja. Ehdotin, että otetaan kevätkesän ohjelmaan hautausmaaviikonvaihe: ”Niin kauan kuin jaksat ja minä pystyn ajamaan autoa, kierretään hautausmaat”. Hän tulee jonakin kesäkuun alun perjantai-iltapäivänä junalla tai linja-autolla Tampereelle, lastaamme autoni takakonttiin mullat ja lannoitteet, lapiot, kuokat ja rautakanget, kukantaimet ja muut tarvikkeet ja aloitamme retken kohti keskistä Savoia.

Näillä matkoilla tätini on kertoillut edellisten sukupolvien aikaisia muisteloitaan, omia kokemiaan tai kuulemiaan, ja olen niitä yrittänyt myös kirjoitella muistiin. Kun hän on kertonut jonkin sattumuksen tapahtuneen, olen ehdottanut, että käydään katsomassa kyseistä paikkaa: taloa tai talon raunioita, kyläkoulua, peltoa, järvenrantaa tai lampea, jonka jäällä he (isäni, tätini, setäni) hiihtivät talvella tai suota, jonka yli he lapsena kulkivat pitkospuita pitkin kilometrien matkan kouluun. Joskus hautausmaakerroksellamme on ollut mukana useampiakin autollisia kolmea sukupolvea ja myös muista sukuhaaroista kuin Vartiaisista kulkemassa letkana Pieksämäen, Suonenjoen, Rautalammin, Jäppilän kyläteitä. Matkalaisten ikähaarukka on ollut jopa alle 10 vuodesta 70 – 80 vuoteen.

Yksi tutustumisen kohde sijaitsee 9 -tien eteläpuolella Hankasalmi – Suonenjoki välillä. Tätini serkku kertoi, että hän oli ollut nuorena miehenä metsätöissä Vartiaisten mäellä. Ostin heti alueen peruskartan ja kävimme seuraavana keväänä tutustumassa maastoon. Sieltä löytyi hämyinen umpeutuva aukeama, pihapiirin jäänteet jyrkän kuusikon keskellä. Paikalla kasvoi vielä päivänkakkaroita, kissankelloja, apilaa ym. tyypillisiä pihan ja pellonpientareiden kasveja. Entisen metsurin opastuksellaan tunnistimme myös asuinrakennuksen paikan: maasta löytyi sammaloituneita seinähirsiiä, kaivonkin paikka oli nähtävissä. Parin vuoden kuluttua pihapiiriä ei enää ollut: sen päälle oli tehty metsäautotien kääntöpaikka, tukeva metsä oli kaadettu ja ympärillä oli yli 15 hehtaarin aukko-hakkuu. Luonto oli vuosikymmenien kuluessa hiljaa ja helläkätisesti peittämässä ihmiskäden jälkiä, mutta tehometsätalous ei kauaa tarvinnut tehdessään paikasta raiskion. Nostalginen idylli oli kadonnut, ja se elää nyt vain sieluni silmissä. Metsän ollessa pois oli nähtävissä, miten jylhässä maastossa esivanhempani olivat eläneet. Kiertelin ympäröivässä metsässä ja olin hahmottavinani peltojen rajat, oli sammaloituneita kivikasoja ja ilmeisesti juureskuoppina toimineita kaivantoja. Alhaalla mäen juurella on lampi, johon johtaa polku torpan pihasta, ja se päätyvät rantaan kohdassa, jossa on tunnistettavissa venevalkama. Esi-isäni ovat vaeltaneet näitä samoja polkuja ja kiivenneet samoja rinteitä, astuneet juuri tässä kohdassa kopukkaansa ja toivoneet löytävänsä pyydyksistään särviä leipänsä päälle.

Joensuun maakunta-arkistosta löysin Suonenjoen pitäjän henkikirjat, joissa mainitaan, että Jauhomaen kylän Ukkolan tilan torpparina on ollut 1800 ja 1900 -lukujen vaihteessa Kustaa Vartiainen, vaimonaan Amanda ja vuosi vuodelta lisääntyvä lauma lapsia, joista vanhin on Kalle, isoisäni. Sukutarina myös tietää, että myöhemmin Kalle ja vaimonsa Hilda (os. Ruusunen) olivat muuttaneet työn perässä Kymenlaaksoon, ”savolaisten Ameerikkaan”. Isäni on syntynyt Kuusankoskella 1914, mutta kun kansalaissodan levottomuudet alkoivat tuntua – punaiset aikoiivat mm. pidättää Kallen yövuorosta sähkölaitoksella – nuori perhe palasi Vartiaisten mäelle, kapinaa piiloon. – Kyseinen Ukkolan yli 400 hehtaarin tila on sellaisenaan loppunut, koska ei ollut enää perillisiä, ja siirtynyt Suonenjoen kauppalan omistukseen. Päärakennus toimi ensin kunnalliskotina ja sittemmin sen ympärille on rakennettu Mannerheimin lastensuojeluliiton toimintakeskus.

Yhtenä keväänä teimme tätini kanssa ison mutkan matkalla Pieksämäen hautausmaille Perhon kautta. Kustaan vaimo Amanda on omaa sukuaan Korkiakangas. Suvussa tiedettiin kertoa, että Amanda olisi lähtenyt nuorena tyttönä nälkää pakoon Pohjanmaalta kohti Savoia. Kysyin Perhon seurakunnasta, löytyykö kirkonkirjoista tämännimistä vuonna 1853 syntynyttä ihmistä, ja löytyihän se pienen etsiskelyn jälkeen. Puhelinluettelon mukaan Perhon Möttösen kylässä olisi samannimisiä asukkaita enemmänkin, ja näitten tietojen varassa suuntasimme autolla sinne erään kesäkuun alun lauantaiaamuna. Emme odottaneet matkalta paljoakaan, mutta illalla totesimme päivän olleen yhden antoisimmista sukututkimusretkistämme.

Löysimme kyläläisten avustuksella tätini kaksi pikkuserkkua. He olivat täysin tietämättömiä isotädistään Amandasta, aluksi epäileviäkin, mutta vakuutuivat kun näytimme kirkonkirjat. He opastivat meitä päivän ympäri Perhon pitäjää. Tapasimme minun 3. ja 4. serkkujani perheineen arkiaskareissaan ja kävimme Amandan syntymäkodissa. Se on varmaan ollut jyrkempi pohjalaistalo aikanaan. Puolet siitä oli entisellä paikallaan ja puolet oli siirretty muutaman sadan metrin päähän naapuritilalle 1930 -luvun velkajärjestelynä. Sitä pikkuserkut eivät arvanneet kertoa, kummassako päädyssä Amanda olisi syntynyt ja asunut. Kirkkomaalla näimme tutun vuosiluvun hakattuna syrjällään olevaan luonnonkiveen: 1869, Nälkävuoden muistokivi. Kirkonkirjojen mukaan Amanda oli 16 -vuotiaana tyttönä juuri kyseisen vuoden helmikuussa muuttanut Karttulaan. Mahdanko koskaan saada selville, minkälaisen vaiheitten kautta hän päätyi Vartiaisten mäen torppaan, mutta joka tapauksessa vuonna 1883 hän synnytti esikoisensa, isoisäni Kallen.

Nyt Kustaa ja Amanda lepäävät vierekkäin Jäppilän hautausmaassa, jonne suuntaamme taas tänä kesänä matkamme tätini kanssa. Kesälomallani suunnittelen myös lähteväni melomaan Hauki-
vuoren Kyyvedeltä kohti Hankasalmen vesiä seuraten äitini isän sukuhaaran Hännisten erämaan-
valloitusreittiä. Matkalla joudun ylittämään muutaman kilometrin vedenjakajan, mutta eiköhän
kajakki sen matkaa auton katolla kulje. Näin uskon taas pääseväni lähemmäs esi-isieni elämää.
Yllättävästi, etukäteen en osannut ajatella, mutta lopultahan se on itsestään selvää, eihän asia muuten
voi ollakaan: sukutukimusta tehdessäni törmään vähän joka käännteessä edellisten sukupolvien
tavallisten ihmisten vaiheissa yhtymäkohtiin niin maamme kuin joskus laajemminkin maailman-
historian tapahtumiin: Suomen erämaitten asuttaminen, Nuijasota, nälkävuodet, rautaruukit, Kymen-
laakson teollisuuden synty, torpparilaitos, sisällissota, 1930 -luvun pörssiromahdus, kieltolaki...

*Tapio Kaarlonpoika Vartiainen
Vartiaiset ry:n hallituksen jäsen*

KUVA:

*Amanda Korkiakankaan syntymäkoti Perhossa
Vasemmalta: tätini Aune Vartiainen, Tapio Vartiainen
ja Aunen pikkuserkku Martti Maanselkä*

VARTIAISTEN VIESTIN KERTOMAA VUONNA 1988

Vartiaisten Viesti ilmestyi vuosina 1978–1989 Sukuviesti -lehden liiteosassa. Vuonna 1988 numerossa 5 Vartiaisten osuus käsitti historiallisen kuvakatsauksen lisäksi myös Sirkka Paikkalan mielenkiintoisen artikkelin "VARTIAISTEN VAIHEILTA, muutamia pohdintoja". Julkaisemme siitä tässä lyhennelmän.

Vartiaisten suvun ja nimen syntyä on aiemmin käsitellyt mm. Aarne Vartiainen kirjassaan "Vartiaisten vaiheita 1500-luvulta lähtien" (Helsinki 1962). Seuraavassa nimen syntyä ja ikää tarkastellaan tuoreimpien itäisten sukunimien syntyteorioiden valossa. Samalla kirjoittaja pohtii, miltä suvun varhaishistoria näyttää nimistöntutkijan näkökulmasta. Artikkelin laatijalla on ollut käytettävissään laajempi asiakirja-aineisto kuin aiemmillä nimen ja suvun synnyn tutkijoilla. Vaikka Vartiaisten nimen sisältö on näennäisesti helposti selvitettävissä, sen synnyn tarkempi pohtiminen nostaa monia kysymyksiä.

Varhaisimmat maininnat Vartiaisten nimestä ovat Karjalan kannakselta Jääskestä (mm. Hans Wartien 1543, Wartian 1544, Joan Vartiain) ja Koivistolta (min. Heijno Wartija 1549, Heino Wardiain 1551). Myös Viipurin kaupungista ja pitäjästä on nimestä tietoja jo 1500-luvun puolivälistä. Jääskestä ja Koivistolta nimi on levinnyt joihinkin muihin eteläkarjalaisiin pitäjiin jo 1600-luvulla.

Meidän päivimme nimi on säilynyt ainakin Hiitolassa (muodossa Vartio) ja Koivistolla. Kun Koiviston lisänimikäytäntö välillä oli osin länsisuomalaisen tavan mukaan talonnimiin pohjautuvaa, Vartiaistenkin nimi säilyi vain asumuksen nimen välityksellä. Talonnimi Vartiala omaksuttiin kuitenkin myöhemmin sukunimeksi. Mahdollisesti Imatran-Lappeenrannan seudulla on nimi Vartiainen esiintynyt yhtäjaksoisesti vuosisatoja.

Toinen 1500-luvun Vartiais-keskus oli Pohjois-Savossa, silloisen Tavinsalmen pitäjän alueella, jossa on mainittu 1565 Bengt ja Joan Vartiainen. Heidän asuinpaikakseen on arveltu Muuruveden Västinniemen Vartialan eli Lautalan taloa. Tähän taloon juontuvat Vartiaisten valtaosan juuret, sillä ellei Etelä-Suomen ruuhkakeskuksia lueta mukaan, on Vartiaisten asuinpaikka edelleen Kallaveden ja Pielisjärven välissä. Pohjois-Karjalankin Vartiaiset lienevät lähinnä juuri savolaislähtöisiä, vaikka ei lienekään mahdotonta, että heitä olisi tullut myös Jääskestä. Muissa Savon vanhoissa pitäjissä ei sen sijaan Vartiaisia nähty menneinä vuosisatoina asuneen.

Vartiaisilla näyttäisi siis olevan kaksi – sikäli kun Koiviston ja Jääksen vanhat Vartiaiset olivat samaa sukua – tai yksi lähtösija. Jälkimmäisen vaihtoehdon mukaan Savon Vartiaiset olisivat tulleet Kannakselta, Jääskestä tai Koivistolta. Jääskestä tuloa näyttäisivät tukevan monet seikat. Siellä on asunut 1540-luvulla saman nimisiä Vartiaisia kuin Muuruveden kantaisät, joskaan he eivät tosin muuttaneet Jääskestä minnekään. Samat etunimet voivat kuitenkin kieliä sukusuhteista. Lisäksi jääskeläiset olivat innokkaita Savon asutta-

via. Kun Vartiaisia ei Savon ensimmäisissä maakirjoissa vielä mainita, voisi heidän olettaa tulleen Savoan vasta 1560-luvulla. Tarkkaa tulovuotta ei voitane määrittää, koska heidän tilansa mainitaan 1565 veroautioksi. Vuoden 1556 sotatapahtumien seurauksena Tavinsalmen pitäjään syntyi runsaasti autioita. Ennen sotaa ei autioita juuri ollutkaan. Ehkäpä Vartiaiset ottivat jonkun muun jättämän aution viljeltäväkseen? He lienevät tulleet Lautalaan joskus vuosien 1556 ja 1565 välillä. Missä he olivat vuosien 1541 (1548) ja 1556 välisen ajan? Jos he olivat kannakselaisia, heidän pitäisi joko olla juuri täysi-ikäisiksi tulleet, tai sitten heidän on onnistunut välttää kirjurien silmiä.

Toinen vaihtoehto on, että Muuruveden Vartiaiset eivät olekaan alun perin Vartiaisia, vaan he olisivat saaneet nimensä vasta Västinniemessä tai että nimi olisi vasta silloin vakiintunut entisen nimen sijaan.

Nimen synnystä on useita teorioita. Lähes poikkeuksetta sukunimen on oletettu sisältävän appellatiivin vartia (= vartija).

Aarne Vartiainen sijoittaa nimen synnyn viikinki-aikaan ja nimen lähtösijaksi Koiviston pitäjän rannat, ilmeisesti Mannolan kylän. Muissa yhteyksissä Vartiaisten nimi on yleensä ylimalkaisesti arvioitu muinaissuomalaiseksi (Forsman) tai ikivanhaksi (Nissilä). Sisällöltään nimi kuitenkin poikkeaa vanhimpien karjalais-savolaisten nimien päätyypistä, sillä useimmat vanhat sukunimet on muodostettu varsinaisesta yksilönimestä, harvemmin liikanimestä, vaikka 1500-luvun lähteissä ammattinimityksiin perustuvia periytyviäkin sukunimiä on jonkin verran.

Kun länsisuomalaiset alkoivat viime vuosisadan viimeisinä vuosikymmeninä ottaa sukunimiä käyttöönsä, julkaistiin heille malliksi luetteloja itäsuomalaisista sukunimistä. Monet valitsivat nimensä näistä luetteloista ja ilmoittivat sen opettajalle, papille tai kutsuntaviranomaiselle. Tätä perua lienevät muuttamat länsisuomalaisissa kirkonkirjoissa vuosisadan lopulla näkyvät Vartiaiset. Eräs tällainen huomattava Vartiais-suku on yläneläis-säkyläistä perua. Johan Blechard Lundstedtin (s. 3.3.1821) – käytti lisänimenä myös kotitorppansa nimeä Ääri – ja Loviisa Antintytär Toolan jälkeläiset ottivat käyttöönsä Vartiainen nimen.

Jokunen nimenmuutos näkyy Suomalaisen Virallisen Lehden palstoillakin. Eräs Juhanpoika Turusta ilmoitti 27.9.1889 ottavansa sukunimekseen Vartiainen. Snellmanin päivänä 1906 samanlaisesta valinnasta ilmoittivat muuan Hammar Kiskosta ja Karlstedt Muurlasta. Sen sijaan jotkut Turussa asuneet Vartiaiset ilmoittivat 1905 ja 1906 luopuvansa nimestään Laakson hyväksi. Niin ikään turkulainen Vartiainen ilmoitti keväällä 1899 ottavansa nimekseen Laiho, mutta palasi puolentoista vuoden jälkeen entiseen nimeensä.

TASAVALLAN PRESIDENTIN MYÖNTÄMIÄ KUNNIAMERKKEJÄ 4.6.2008

Suomen Leijonan ritarimerkki

Vartiainen, Antti Juhani, kapteeni, Rovaniemi
Vartiainen Heikki Juhani, kapteeni, Kuopio

* * * * *

YLIOPPILAAKSI OVAT PÄÄSSEET AINAKIN SEURAAVAT VARTIAISET

Vartiainen Emil Oskar Juhani, Helsinki
Gymnasiet Lärkan
Vartiainen Iira Leena Maria, Helsinki
Munkkiniemen yhteiskoulun lukio
Vartiainen Jenni Anniina, Hämeenlinna
Hämeenlinnan aikuislukio
Vartiainen Antti Ilmari, Kerava
Keravan lukio
Vartiainen Henna Maria, Nastola
Koulutuskeskus Salpaus, lukiokoulutus
Vartiainen Riku Petteri, Orimattila
Erkko-lukio
Vartiainen Joonas Petteri, Porvoo
Linnankosken lukio
Vartiainen Anssi Tapio, Iloanta
Iloantasin lukio
Vartiainen Noora Natalia, Kuopio
Kallaveden lukio
Vartiainen Leena Marjatta, Kuopio
Kuopion aikuislukio
Vartiainen Hilla Maria, Kuopio
Kuopion klassillinen lukio
Vartiainen Santtu-Pekka Antero, Kuopio
Kuopion klassillinen lukio
Vartiainen Jari Ilmari Kristian, Polvijärvi
Polvijärven lukio
Vartiainen Jani Petteri, Siilinjärvi
Siilinjärven lukio
Vartiainen Matti Pekka Santeri, Siilinjärvi
Siilinjärven lukio
Vartiainen Niko Antti Samuli, Siilinjärvi
Siilinjärven lukio
Vartiainen Heini Hannele, Varkaus
Varkauden lukio
Vartiainen Jenni Katariina, Kaarina
Kaarinan lukio
Vartiainen Iina Pauliina, Tampere
Messukylän lukio
Vartiainen Suvi Johanna, Vaasa
Vaasan lyseon lukio

Parhaimmat onnittelumme kaikille

VARTIAISTEN ☺ VIIKARIT

Hei Kaikki Viikarit!

Tässä teille mahdollisuus esittää laajemminkin
taitojanne kuvataiteen alalla.

Lasten ja nuorten kuvataidekilpailu

Sukuviesti-lehti järjestää kaikille lapsille ja nuorille
avoimen kuvataidekilpailun, jonka aiheena on Esi-
vanhempani. Osallistuja saa vapaasti valita kilpailu-
työnsä materiaalin. Työ voi olla piirustus, maalaus,
veistos, huovutus tai muu käsityö. Työn voi myös
toteuttaa erilaisilla kuvankäsittelytekniikoilla atk:n
avulla.

Aiheen tarkoituksena on kuvata tekijän esivanhem-
pia, joiksi voi valita isovanhemmista alkaen muita
esivanhempia niin pitkälle kuin tietoa ja mielikuvit-
tusta riittää.

Kilpailutyöt ovat yleisön arvioitavina Vantaan Kuu-
lutko sukuuni -tapahtumassa 11.–12.10.2008. Ylei-
söltä eniten ääniä saaneet työt palkitaan. Lisäksi
Sukuviesti-lehden raati palkitsee ansioituneita töitä.

Jos osallistujamäärä on suuri, raati voi tarvittaessa
suorittaa esikarsinnan. Tavoitteena on kuitenkin
saada mahdollisimman paljon kilpailutöitä esille.

Palkituille ilmoitetaan henkilökohtaisesti voitoista
ja palkitut työt julkaistaan Sukuviesti-lehdessä.

Sukuviesti-lehti ja Sukuseurojen keskusliitto voivat
jatkoissa käyttää kilpailutöitä kuvituksina julkaisuis-
saan sekä erilaisissa näyttelyissä.

Kilpailussa on neljä sarjaa:

1. sarja alle 7-vuotiaat
2. sarja 7–10-vuotiaat
3. sarja 11–14-vuotiaat
4. sarja 15–18-vuotiaat

Valmiit työt toimitetaan 19.9.2008 mennessä osoit-
teeseen:

Sukuviesti-lehti / Kuvataidekilpailu
Savilankatu 1 b
00250 Helsinki

VARTIAISTEN VIESTI

Yhteys sukuumme

ISSN 0787-9792

JULKAISIJA

Vartiaiset ry, HELSINKI

TOIMITUS

Päätoimittaja Arja Melartin
E-Mail: amelartin@gmail.com
Iso Roobertinkatu 48 C 36
00120 Helsinki

SUKUSEURAN POSTIOSOITE
(toistaiseksi)

Kristiina Koskivaara
Mellstenintie 11 A 3
02170 Espoo

TOIMITUSNEUVOSTO

Arja Melartin, Kristiina Koskivaara, Lauri Vartiainen

SEURAN TOIMIHENKILÖT

Esimies, hallituksen puheenjohtaja Kristiina Koskivaara
Puhelin (09) 452 4247
E-Mail: kristiina.koskivaara@nic.fi

Hallituksen varapuheenjohtaja Lauri Vartiainen

KOTISIVU

<http://vartiaiset.nettisivut.fi/>

PANKKIYHTEYS

Sampo 800017-60354

Jäsenmaksu- ja osoiteasiat (osoitteenmuutokset) sekä tuotetilaukset pyydetään toistaiseksi lähettämään kirjeellä sukuseuran osoitteella tai sähköpostilla esimiehelle.

Nettilomakkeilla tehdyt tilaus- ym. asiat ohjautuvat automaattisesti oikein.

Lehteen tuleva aineisto ja muut lehteä koskevat asiat kirjeellä tai sähköpostilla päätoimittajalle.

ILMOITUSHINNASTO

1/1 sivu 100 €, ½ sivu 50 € ja ¼ sivu 25 €

Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa: maaliskuu-, kesä-, syys- ja joulukuussa

PAINOPAIKKA

Multiprint, Helsinki 2008